

ADAMUS® SAINT-GERMAIN

Szárnyak Sorozat

2.Shoud
2017. október 7.

CRIMSON CIRCLE

ADAMUS® SAINT-GERMAIN

2. Shoud

Elhangzott a Bíbor Körben 2017. október 7-én,
Louisvilleben, Coloradoban (USA)

Főszerepben:

Adamus® Geoffrey Hoppe csatornázásában
asszisztens: Linda Hoppe

Kérjük, terjessze szabadon ezt a szöveget, teljes egészében, ezen megjegyzésekkel együtt, nem kereskedelmi jelleggel, díjmentesen. Minden egyéb felhasználás írásban jóváhagyandó Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado által

Kapcsolatok megtekintése a www.crimsoncircle.com weboldalon

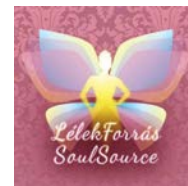
© Minden jog fenntartva. 2017. Geoffrey Hoppe
Golden, Colorado USA 80403

A magyar változatot fordította: Telegdi Ildikó
Magyar nyelvi lektor és szerkesztő: Thomázy Tímea

Shaumbra fotók

További fotók megtekintése [itt](#)

**Hallgassa meg ennek a Soudnak az audioját, vagy nézze meg a videoját
angolul [itt Shoud online](#) vagy nézze meg **MAGYARUL** [itt Magyar Shoud Online](#).**

Adamus[®] Saint-Germain

2. Shoud

FONTOS MEGJEGYZÉS: Ez az információ talán nem számodra készült kivéve, ha teljes felelősséget vállalsz az életedért és a teremtéseidért.

* * *

Vagyok, Aki Vagyok, Adamus Saint-Germain.

Vegyünk egy mély lélegzetet közösen drága Shaumbra, most, hogy ismét összejövünk egymással, hiszen ezek az összejövetelek már több százezer éve tartanak különféle módokon, formákban és különféle helyeken. Nem csak ebben az életünkben gyűlünk össze egymással a szívünk és a lelkünk kedvéért, hanem ez már hosszú korszakok óta így zajlik. És most itt vagyunk a létező legfontosabb időszakban.

Amikor a világban tartjuk a tanfolyamokat vagy szemináriumokat – mert sokféle elmegyünk – akkor mindig valami nagyon egyedi dolog történik. Amennyiben személyesen részt vettél már egy ilyen találkozón, akkor valószínűleg tudod, hogy sokszor azt kérdezem a csoporttól, hogy „Mi a közös energia? Mi az, ami elhozott ide 50, 100 vagy 200

embert? Mi a közös energia a teremben?” És aztán a sok rossz választ követően természetesen megadom a helyes választ. A válasz pedig sokféle lehet, akár az, hogy a csoport, ami összegyűlt, már ismerte egymást a múltban, együtt voltak a Misztérium Iskolában. Ott van az a közös kötelék köztük, hogy ugyanabban a Misztérium Iskolában töltöttek el sok-sok évet, és úgy döntöttek, hogy újra összejönnek egymással. Azt hiszik, hogy egy tanfolyamra mennek, persze ez egy jó kis megtévesztő álca. Ó, hát beszélünk, kicsit szórakozunk, sok energiát megmozgatunk, de valójában az egész azoknak a lelkeknek az újbóli találkozásáról szól, akik ott voltak a Misztérium Iskolákban.

Máskor pedig a csoport átfogó általános energiája a saját magukba vetett kétség. Tudjátok hogy megy ez, a stáb meghirdeti a tanfolyamot, amit itt a Shoud-ban bejelentenek, majd közléseket a magazinban, és az online áruházban is közzé teszik – és akkor az pontosan a megfelelő embereket, a megfelelő csoportot vonzza magához. Voltak olyan csoportjaink, amik temérdek önmagukba vetett kétséggel voltak tele. Nagyon közel

járnak, de közben mégis olyan nagy a magukba vetett kétségük.

Voltak olyan csoportok is, amik azért jöttek össze, mert sebzettek voltak, mély sebeik voltak, amiknek az elengedését nagyon nehéznek találták, és ez volt a közös energia azon a bizonyos összejövetelen. Így hát beszélünk egy keveset a sebeikről. Elterelem őket sok-sok különféle módon, de amit valóban teszünk azon a találkozón, az nem más, minthogy elengedünk temérdek sok régi energiát vagy legalább elismerjük azt, hogy az ott van – az a régi sérült energia vagy egy régi áldozati energia – annak érdekében, hogy a résztvevők el tudják azt engedni.

De soha senki nem tette fel azt a kérdést, hogy „Mi a közös energia mindannyiunkban?” Mindannyiunkban – akik online néztek most minket, vagy majd valamikor a jövőben, és akik itt vagytok személyesen. Mi a Shaumbra közös energiája? Pusztán véletlenszerűen gyűlnek össze az emberek szerte az egész világról, hogy kapcsolódjanak a Bíbor Kör weboldalához? Á, nem hinném!

Az Atlantiszi Álom

A közös energia itt az Atlantiszi Álom, ami visszanyúlik egészen az atlantiszi időszakhoz, Tien Templomaihoz. Ez volt a testetöltött megvilágosodás álma, ahol a Mester találkozik az emberrel, és együtt vannak a testetöltött megvilágosodásban. Ez volt az álom akkoriban, hogy az isteniség

bejőjön ide, ebbe a birodalomba, és ezt követően pedig a valódi élet. Ahol teljesen élsz, ahol azt az életet éled, amit most Ahmyo életnek nevezünk.

Ez volt az Atlantiszi Álom, akár személyesen ott voltál Atlantiszban Tien Templomaiban, akár Yeshua idejében mentél bele a megtestesült megvilágosodásnak ebbe az álmába – ahol nagyon sokan összegyűltetek – vagy akár a Misztérium Iskolák idejében. Ez nem számít, mert a közös nevező mindig is ez az álom volt, aminek az eredete egészen Atlantiszig nyúlik vissza.

Ó, Atlantisz! Hát nem érdekes látni, hogy mi minden történik, ha követed a híreket? Olyan sok a hurrikán és a pusztítás azokon a területeken. Amikor igazán beleérezel a történésekbe, tudod, hogy ez egy tisztulás, mégpedig a régi atlantiszi energiák kitisztulása, és ez a tisztulás a lehető legtökéletesebb időpontban történik.

Ez a tisztulás néha tragikus az emberi komfortérzet és gyakran az emberi élet tekintetében. Az egyáltalán nem a véletlen műve, amikor valaki az életét veszti egy ilyen történés alkalmával. De

ami igazából történik, az annak a réges-régi atlantiszi energiának a rendkívül mély tisztulása, ami a sebek és a háborúk energiája, annak az energiája, ahol Ízisz valójában megsérült. Azért is vagytok a tanúi ennek a folytatólagos tisztulási mintának azon a területen. Egy kis időre elvonul a vihar, majd újra és újra visszatér egészen addig, amíg minden teljesen ki nem tisztul.

Ez így működik és ez benned is ugyanígy történik, egészen addig, amíg minden ki nem tisztul. Ó, és néha vannak olyan dolgok bennetek, amiknek egyáltalán nem is vagytok tudatában – mert ezek nagyon mélyen belétek vannak ivódva – az életetekbe és a viselkedésetekbe. Tehát a viharok időről-időre, újra meg újra visszatérnek a tisztulás érdekében minden egyes alkalommal – és néha ez bizony nagy kellemetlenséggel, sok-sok érzélemmel, sőt, akár még fizikai

fájdalommal is jár – annak érdekében, hogy kitisztuljon belőled minden, ami nem a tiéd.

Tehát mindenki esetében, aki Shaumbrának vallja magát a közös energia – és persze itt nem kell semmihez csatlakoznod, és fogadalmat sem kell tenned – de a közös energia, ami mindannyiótokat összeköt – az Atlantiszi Álom, ahol a Menny és a Föld együtt van, és nem valahol egy másik birodalomban, hanem itt, pontosan itt. Ez az, ami mindannyiótokat összehoz egymással.

Számotokra ez talán egyértelműnek tűnik – Hát persze, hogy ezért vagyunk itt. A Realizációnk, a Megvilágosodásunk miatt vagyunk itt. Azért vagyunk itt, hogy most már a fizikai testben éljünk! –

De vegyetek egy mély lélegzetet, és érezetek bele azokba, akik a spirituális útjukon, ösvényükön járnak, és azokba, akik a misztikus művészeteket tanulmányozzák. Számukra ez nem ugyanolyan. Néhányuk számára ugyanezt jelenti, de általánosságban szólva számukra ez másmilyen. Bennük nem él az a mély vágy a testetöltött megvilágosodás iránt. Van ez a megvilágosodás dolog, de fogalmuk sincs arról, hogy mi történik azt követően, és igazából nem is érdekli őket. De számotokra ez arról szól, hogy itt maradtok, hogy itt vagytok. Ó, és ahogy erre már rájöttetek, és továbbra is rá fogtok jönni, ez bizony nagyon nehéz lehet időnként.

Tehát mindannyiunk, mindannyiótok közös energiája az Atlantiszi Álom. Ez az én álmom is. Ez az egyik oka annak, amiért visszatértem, hogy kivétel nélkül mindannyiótokkal együtt dolgozzak.

És már ennek az előestéjén járunk. Nem vagyunk messze tőle. Nem fogunk már további életek során küzdeni ezzel. Itt vagyunk, ennek az előestéjén, és néha bárminek az előestéje a létező legnehezebb, a legizgalmasabb, ekkor jön be a legtöbb kétség és félelem, pont akkor, amikor a dolgok bekövetkeztének a határán vagytok. Pont a születésnapod előtt, pont a házasságkötésed előtt, pont a testetöltött megvilágosodásod előtt történik az, hogy minden elkezd megremegni, olyankor kezd el rezegni a léc. „Minden elkezd megingani, bizonytalanná válni” – ahogy ezt Kuthumi megfogalmazta évekkel ezelőtt. Semmi sem tűnik biztosnak. Semmi sem tűnik helyesnek. Úgy tűnik minden elveszítette az egyensúlyát, és lényegében ez az a pont, amikor a régi gondok, problémák elkezdnek a felszínre bukkanni. Olyankor pedig azon tűnődsz, hogy „Miért küzdök, miért csatázok még mindig? Miért vannak itt ezek a régi dolgok? Miért mondják azt nekem, hogy már annyira nagyon közel vagyok a megvilágosodáshoz, mikor időnként úgy érzem, hogy 10.000 mérföldre vagyok tőle? Miért van ez így? Miért?”

Egyébként, benne lenni a testben úgy, hogy közben keresztülmész éppen a Realizációdon – hát ez nagyon nehéz sok értelemben. Ez gyönyörűség. Teljességgel gyönyörűség, mikor már keresztülmentél rajta. (nevetések) De benne lenni a testben, miközben keresztülmész ezen az egész folyamaton – ez a létező legnagyobb kihívást jelentő dolog, és akadnak olyanok, akik nagyon közel kerülnek a Realizációjukhoz, majd eltávoznak. Eltávoznak. 157 olyan Shaumbra van, akik 2009 óta, amióta elkezdtem a Shaumbrával való munkát - átkeltek az én oldalamra, és akik az én felügyeletem alatt vannak. 157-en voltak vagy nagyon közel a megvilágosodáshoz, vagy pedig olyan nagyon rettenetesen kimerültek és elfáradtak, hogy elengedték a testüket. Á! És ez volt számukra a legkönnyebb dolog. Micsoda öröm! Mekkora tisztelet! Megbánások nélkül! Nem kívánták azt, hogy bárcsak máshogy tettek volna, mert tudjátok, időnként, amikor már olyan nagyon közel vagy, akkor nagy annak a csábítása, hogy egyszerűen csak átkelj a túloldalra.

Miért is maradnál? Úgy értem, de tényleg, miért maradnál – azért, hogy elviseld, eltúrd a napi híreket? (nevetések) Minek is maradnál? – Azért, hogy még egy ételt megehess? Miért is maradnál? Azért, hogy szexelhess? Már egy jó ideje egyébként sem szexeltél, akkor meg mindek is maradnál? (Lindának elakad a lélegzete) Sajnálom.

LINDA: A magad nevében beszélj! (nevetések)

ADAMUS: Miért is maradnál? Miért is maradnál, amikor ennyire durvák és kemények itt a Földön az energiák? Mert tényleg nagyon durvák. És még mindig vannak olyan emberek, akikre még nagyon sok másik földi élet vár. Minek is maradnál? Tudod, hogy nem fogod megmenteni őket. Tudod, hogy nem fogod megmenteni a világot – akkor meg miért is maradnál? Á! Nos, hát egyszerűen csak azért, mert egészen eddig eljutottál. Egyszerűen csak azért, mert ez volt az Atlantiszi Álom, és mert meg akarod azt élni. Csak azért, mert látni akarod, milyen megélni ezt az érzéki életet, ezt a valóban, igazán érzéki életet. Mert ezt emberként igazából még soha nem élted meg. Tudni akarod, hogy ez milyen. És még azért is, mert itt az ideje az Ahmyo Életnek.

Az Ahmyo élet az, amikor te vagy a Mester és az ember is. Ez az „ÉS”, amikor már nincs több csata, küzdelem, és amikor már nem dolgozol a dolgokon. Most már megengeded, hogy eljőjön hozzád - a bőség, a kapcsolatok, az energiák, vagy bármi más.

A Shaumbra Álom

Ez egy álom, amit a Shaumbra Álomnak hívok. Ez annak az álma, amikor nem kell olyan keményen dolgoznod rajta, amikor nem kell vele küzdened, mert az egyszerűen csak ott van. A tökéletes időpontban. Amikor többé már nem csatázol, nem küzdesz az elmédben. Nincs több csata. Befellegzett a csatáknak. Amikor már semmivel sem harcolsz, semmivel sem küzdesz. Amikor tényleg más vagy, mint a többi ember. Ami alatt azt értem, hogy együtt lehetsz a többiekkel, de már tényleg egy teljesen más szinten működsz. Többé már nem vagy az elmédben.

Ó, hát az elme, az elme, az elme! Részletesen fogunk beszélni az elméről a 2018-as, januári ProGnost-on. Ez az elme vége. Ez az elme utolsó korszaka, de a legtöbb ember ennek nincs tudatában. Hogy mi fog történni az emberi elmével? Össze fog zavarodni, és traumát okoz majd az embereknek.

Az emberi elme semmit sem változott Atlantisz középső korszaka óta. Mindenki készpénznek vette, hogy ez az elme, és ez soha nem fog változni. De ez egyáltalán nem így van. Az elme egy hatalmas evolúción fog keresztül menni, és a legtöbb ember tényleg nincs felkészülve arra, hogy ezt hogyan kezelje. Amennyiben címet akartok adni a 2018-as januári ProGnost-nak, akkor az a címe, hogy „Az elme utolsó korszaka.”

LINDA: Hurrá!

ADAMUS: Húha!

Mi már túl vagyunk ezen. Már túlléptünk ezen. Most már a tudásotokba mélyültök bele. Az intuíciótokat követitek. Megnyitjátok a szíveteket. Az elmétek már eléggé ellazult ehhez mindannyiótok esetében. Az elme most már eléggé el van lazulva. Persze attól még időnként elő fog állni a saját huzavonájával. Attól még be fogja vetni a csábítását a megmaradása érdekében, de az elme is alkalmazkodni fog. Sőt, már most is ezt teszi. Ezért is van az, hogy bizonyos napokon teljes az őrület odafent a fejedben.

De ez a Shaumbra Álom, ez az Ahmyo, és ez nem pusztán csak arról szól, hogy benne maradsz a fizikai testben. Sőt, szerintem nem ez az álmotok. Azt kívánjátok, hogy bárcsak itt lehetnétek, de úgy, hogy közben ne kelljen magatokkal hurcolnotok ezt a testet. Az álom egyszerűen csak az energia könnyedségéről és kegyelméről szól. Az energia téged szolgál. Nem te szolgálod az energiát. Nem vagy energia krízisben, nem alacsony az energiád semmilyen értelemben sem, és végre egyszer és mindenkorra megengeded, hogy az energia szolgáljon téged. Ez a Shaumbra Álom, az Ahmyo Élet. Ez bámulatos, sőt, meglepő, amikor az hirtelen csak ott van.

Na persze az ember ezzel kölcsönhatásba lép. Ez nem arról szól, hogy egész nap csak ott ücsörögsz a padodon. Lehet, hogy meg kell írnod pár e-mailt. Lehet, hogy ez azt jelenti, hogy elutazol valahova, meg ilyenek. De az a régi küzdelem, amikor négykézláb mászol úgy, hogy közben lehorzsolod a térdedet – vagyis amikor keményen dolgozol és

azzal kifárasztod magad – az eltávozik, megszűnik, mert ennek így kell lennie. Ez egyébként az elmével együtt fog megszűnni, mert az elme az, aki azt a sok mindent odarakja. De az megszűnik, és hirtelen ott lesz a Shaumbra Álom.

Ez egy kissé ijesztő – bizonyos értelemben – mert ahhoz vagytok hozzászokva, hogy át kell gondolnotok a dolgokat, és hogy dolgoznotok kell a dolgokon - és továbbra is azokat a mintákat akarjátok majd megismételni. Mindössze azt akarjátok, hogy azok kicsit könnyebbek legyenek – kicsit könnyebbek legyenek azok a gondolati folyamatok, és egy kicsit könnyebbek legyenek a küzdelmeitek – de ezek teljesen meg fognak szűnni, és ettől elég furán, sőt, nagyon furán fogjátok érezni magatokat. Nagyon furcsa érzés lesz. Ez arról szól, hogy végre valahára engedd meg, hogy az energia szolgáljon téged.

Az egyik legnagyobb kihívás ebben az egészben kivétel nélkül mindannyiótok esetében az lesz, hogy ez *rólad* szól. Rólad szól. Abban a pillanatban, amikor ebbe behozod a törzsedet, a családot, a barátaidat, az emberiséget, vagy bármi mást, az összes többi dolgot, akkor az hirtelenjében már nem rólad szól. Egyszeriben mások dolgai vannak ott neked. És akkor az történik, hogy többé már nem a saját dolgoddal foglalkozol, nem azokon dolgozol keresztül magad – hanem az övékén, és akkor ez hirtelen le fogja lassítani, sőt, talán teljesen le is fogja állítani az Ahmyo Élet folyamatát, aminek az a lényege, hogy megengeded, hogy az eljöjjön hozzád. Furcsán fogod magad érezni,

amikor az egyszerűen csak eljön hozzád, mert ugyanakkor esetleg nem jön el a házastársadhoz, a gyerekeidhez, a legjobb barátaidhoz, a körülötted élő emberekhez. És mindent el akarsz majd mondani nekik, meg akarod majd ezt osztani velük, de meg fogod látni, hogy az nem működik, mert ők ezt nem akarják. Nem állnak rá készen. Egyáltalán nem szolgálja az őket, és ez lesz az egyik kihívás, amivel szembe fogod magad találni.

És amikor azt mondom, hogy a Shaumbra Álom, az Ahmyo – akkor az már ott van. Egyszerűen csak ott van, és ez csodásan és mesésen hangzik, de hozzáteszem azt is, hogy ez csak neked szól, ez csak a tiéd. Csak a tiéd, és nem a gyerekeidé, nem a házastársadé, és senki másé. Ha ők is akarják, ők is megengedhetik ezt maguknak, de ezt nekik maguknak kell megtenniük.

Ez lesz az egyik nagyon furcsa dolog az Ahmyo Élettel, hogy időnként talán még egy kicsit önzőnek is fogod magad emiatt érezni. Na akkor vegyél egy mély lélegzetet, és engeddd ezt el, mert én ott termek majd a küszöbödön, és ragaszkodni fogok ahhoz, hogy azt engeddd el! Mert olyan sok minden van benned, ami....nos, máris rátérünk erre. Hm.

Tehát itt vagytok, ennek az előestéjén, és ez nem egy ilyen mézesmadzag dolog. Ott tartasz. Benne vagy abban az energiában, és, ahogy korábban már említettem, létezik egy lendület, ami nem fogja neked megengedni, hogy visszafelé haladj, hogy visszatáncolj. Azt megengedi neked, hogy egy kicsikét nyomorultul érezd magad, és úgy érezd, hogy ugyanazokat a köröket futkosod – de nem tudsz visszafelé haladni. Létezik ez a lendület, ami el fog téged juttatni a megvilágosodásba. Ezért is hívjuk ezt a sorozatot a Szárnnyak Sorozatnak. Az el fog téged repíteni a megvilágosodásba. Az Atlantiszi Álom, a Shaumbra Álom, az a tudás, ami ott él a szívedben az, ami el fog téged oda vinni, néha úgy, hogy közben rúgkapálsz és ordítózol.

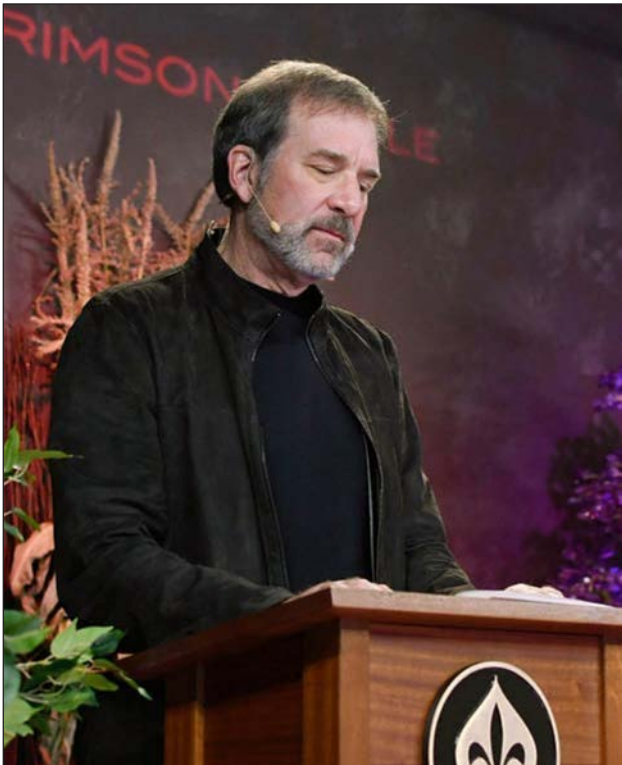
Erre azt kérdezitek, hogy „De Adamus, mikor már? Mikor?! Hiszen én dolgozom ezen! (nevetések) Megengedem. Türelmesen várok.” Ebből a három dologból egyik sem igaz. (még több nevetés) Dehogy vársz te türelmesen. És tényleg nem Engeded ezt meg, mert még mindig olyan sok

félreértés övezi a Megengedést. – „Megengedés: Megengedem, hogy a világ eltaposson és átgázoljon rajtam.” – Ez nem Megengedés. A Megengedés kizárólag rólad szól, önmagadról, az Isteniségről, a Mesterről – vagy nevezd ezt tetszésed szerint – de csak rólad és az Én Vagyok-ról szól. Csak erről a két elemről szól. Te, az ember, megengeded a Mestert. A kettő összejön egymással. Ebben a kis diagramban láthatod, hogy ez nem a testvéreidről, nem az anyádról, nem az apádról, nem a kollégáidról vagy valaki másról szól. Nem a világ többi részét engeded meg. Ezt (feltartja a középső ujját) a világ többi részének! (nevetések) Ami azt jelenti, hogy a saját külön utadat járod. (még több nevetés, ahogy újra bemutatja a középső ujját) Semmi mást nem engedsz meg, kizárólag csak magadat és az isteniségedet, magadat és a Mestert, magadat és az Én Vagyokot. Ennyi. És semmi mást. Nem azt engeded meg, hogy a világ egy jobb hely legyen. Szó sincs erről!

Shaumbra, ezt már sokszor elmondtuk nektek! Néha azon tűnődöm, egyáltalán meghalljátok, érzitek ezt? A Megengedés rólad és az Én Vagyok-ról szól. Ennyi. És ebbe semmi más nem tartozik bele. Se a szellemi vezetők, se Adamus, és senki más se. Engem ne engedjete meg, mert én csak kellemetlenséget okoznék. (nevetések) A Megengedés azt jelenti, hogy megengeded önmagad, és nem dolgozol ezen. De én látom, hogy dolgoztok rajta. És az összes munkát itt fent, a fejetekben végzitek. Nem a kezetekkel, hanem a fejetekkel! És a türelem! Dehogyan, arról szó sincs!

Erre azt kérdezitek, hogy „De akkor mikor fog már végre megtörténni? Megengedem. Keményen dolgozom rajta.” – Ebből egyetlen szó sem igaz. „Mikor történik már meg? Mi az, ami visszatart engem? Mit csinálok rosszul?”

Egy nagyon különleges üzenet

Ahhoz, hogy segítsek megválaszolni ezt a kérdést, előbb szeretnék felolvasni nektek valamit. Fel szeretnék olvasni valamit, ami az én egyik drága kedvencem, John Kuderka adott át Cauldre-nek, megkérve őt arra, hogy én olvassam azt fel számotokra. Ez kissé kitekertén hangzik, de amikor Cauldre azt kérdezte Mr. Kuderkától, hogy „Azt szeretnéd, hogy csatornázzalak a Shoudon?” Akkor John nagyon egyértelműen azt felelte, hogy „Senki sem fog engem csatornázni!” (nevetés) Tehát ezt Cauldre leírta, és megkért engem, hogy olvassam fel nektek a Shoudon.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, ahogy érezzük John Jelenlétét – ó, a jelenlétét – az egész lényé itt van a teremben.

Egy pillanatra most meg kell állnom, hogy elmagyarázzam ezt. John meghosszabbította a

feladatát, vagyis a Földön való tartózkodását. Eredetileg már három és fél évvel ezelőtt eltávozott volna. De amikor megtudta, hogy a Bíbor Kör csinál egy stúdiót, úgy döntött, hogy tovább marad itt, mert a része akar lenni a stúdió felépítésének. Elvégezte a szolgálatát. Készen állt arra, hogy átkeljen a mi oldalunkra. Volt egy nagy projektje, amin tovább szándékozott dolgozni, és úgy döntött, hogy még marad.

Ezen a héten átkelt a túloldalra. Mindig is a Shaumbra része marad, mindig is a része marad ennek a stúdiónak. Nem távozott el. Valószínűleg sokkal inkább tudatában van mindannyiútoknak, mint korábban bármikor. És szó szerint azon dolgozik – hisz ismeritek őt – tehát egy új technológián dolgozik, ami egy olyan technológia, amiben nincsenek áramkörök, nincsenek kábelek, zsinórok, és elektromosság sem kell hozzá. Ez egy olyan technológia, amivel fenn tudjátok tartani a kapcsolatot a birodalmak között. Tudjátok, hogy nagy ritkán vannak ugyan rövid bepillantásaitok a többi birodalomba, de aztán az elhalványul, kifakul. Drága John most éppen azon a technológián dolgozik a Shaumbra számára, ahol fenn tudjátok tartani ezt a kapcsolatot, és ott tudtok tartózkodni a többi birodalomban. Hm.

Tehát John a következőket üzeni „ A legnagyobb betegség. A legnagyobb betegség nem a rák vagy a szívelégtelenség. Ezek a test egyensúlytalanságai. A legnagyobb betegség nem a depresszió, a szorongás vagy a skizofrénia. Azok az elme reakciói. A legnagyobb betegség az, ha tovább alszol és nem ébredsz fel, annak ellenére, hogy tudod, hogy ideje felébredned.

Ezt most megismétlem.

A legnagyobb betegség az, ha tovább alszol és nem ébredsz fel, annak ellenére, hogy tudod, hogy ideje felébredned. Az, hogy továbbra is alszol, és nem ébredsz fel, széttépi a szívedet és a lelkedet. Ezzel nem vagy igaz önmagadhoz, a létező legnagyobb igazság közepette, mely azt jelenti, hogy Szabad vagy. Továbbra is aludni azt jelenti, hogy egy korlátozott létállapotban élsz, és ez sokkal inkább üldözni, kísérteni fog, mint a test vagy az elme bármilyen betegsége.

Akkor most ezt is megismétlem:

Továbbra is aludni azt jelenti, hogy egy korlátozott létállapotban élsz, ami erősebben fog üldözni, kísérteni téged, mint a test vagy az elme bármilyen megbetegedése. Ahelyett, hogy a rákkal vagy a depresszióval harcolnál, menj bele mélyen a szívedbe! Érezd azt, ami a tiéd, és minden mást engedj el!

Engedjétek meg, hogy ezt megismételjem!

„Érezd azt, ami a tiéd, ahogy mélyen bemész a szívedbe, és minden mást engedj el! Ne időzz el a régi emlékeknél, vagy a jövő miatti aggodalomnál. Ezek azok a betegségek, amik megtagadják tőled az életet. A Shaumbra számára a létező legnagyobb betegség az, ami távol tart a saját szívedtől az, hogy továbbra is alszol és nem ébredsz fel.”

Johnnak elképesztő tapasztalásai voltak, meg voltak a saját csatái a rákkal, de valójában ez nem is egy csata volt, hanem annak megengedése, ami a saját igaz szívében volt. Igazából megengedte

azt, ami valójában ott volt.

Persze egyetlen ember sem akarja soha szembetalálni magát a test vagy az elme megbetegedéseivel. De ő nem a rákkal harcolt. Hanem a saját Énjét engedte meg. Utolsó napjai során, és kifejezetten az utolsó hónapjaiban felismerte, milyen sok mindenhez ragaszkodott. Sok olyan régi dologhoz ragaszkodott, amik már nem szolgálták őt, ennek ellenére mégis továbbra is ragaszkodott

hozzájuk. Ez volt a legnagyobb betegség, és nem a rák. Nem kardoskodott a rák ellen. A fel nem ébredés és a Megengedés miatt húzta elő a kardját. Minden eszköz a rendelkezésre áll. Minden, amire csak szükséged van, minden, amire csak Johnnak szüksége volt, az mind rendelkezésre áll.

Amikor megtörtént az átkelése, az örömteli volt. Szó szerint több ezren üdvözölték őt a túloldalon, akik mind felsorakoztak előtte a Tiszteletadás Csarnokában – angyalok, Shaumbrák, Felemelkedett Mesterek. Micsoda örömteli pillanat volt ez! Mekkora öröm volt ez! Nem sokkal ezt követően adta át ezt az üzenetét, hogy a betegség nem a rák volt. Ó, ne haragudjatok a rákra! A betegség tényleg az volt, hogy nem ébredsz fel, amikor tudod, hogy már meg kellene tenned. Amikor tudod, hogy fel kell ébredned.

Ez teljesen más azok számára, akik nem érzik ezt a vonzást a megvilágosodás iránt, akiket még soha nem érintett meg a Szellem, a Theo, akik még soha nem érezték magukban az Én Vagyokot, akik még soha nem élték azt át, hogy „Létezem”. Számukra ez teljesen másképpen van. De nektek, akiknek már meg voltak ezek a találkozásaitok, akik éreztétek már ezt a Jelenlétet a belsőtökben, azok közületek, akik már túlléptetek az elmén, és megéltétek a Szellem megtapasztalását a hétköznapi életetekben, számotokra a legnagyobb betegség az, hogy nem ébredtek fel, miközben tudjátok, hogy már fel kellene ébrednetek.

Amikor ott a félelem, amikor visszafogjátok magatokat, és talán arra vártok, hogy valaki más csinálja ezt meg előttem; amikor vannak olyan dolgok, amiket egyszerűen nem engedtek el, pedig azok már nem szolgálnak benneteket, amikor azért ragaszkodtok dolgokhoz, mert az teremte meg egy személyiséget a számotokra, az ad egy bokszt zsákot az életben, és így vádaskodhattok. Ez az, ami egy ismétlődő ciklust biztosít számotokra, ahol csatázhattok valamivel, anélkül, hogy ez bárhova is eljuttatna benneteket.

És van ebben egy bizonyos komfortszint, amikor ezt teszed, és más sok Shaumbrát is felbosszantottam már ezzel, és továbbra is azt fogom tenni azzal, hogy azt mondom, hogy

amennyiben ott van valami az életedben, az valahogyan biztosan szolgál téged, máskülönben nem lenne ott. Legyen szó akár az alkoholizmusról, akár a depresszióról, vagy arról, hogy azt érzed, hogy semmi sincs egyensúlyban, vagy legyen szó a bőségről, vagy kapcsolati problémákról – amennyiben az a dolog még mindig ott van az életedben, akkor biztosan kinyersz belőle még valamit. És ez nem egy lecke. Nem egy lecke, mert nincsenek leckék. De a tény az, hogy biztosan kinyersz belőle egyfajta komfortérzetet vagy személyiséget, vagy valamiféle magadra helyezett fájdalomat.

Szóval, drága barátaim, a legnagyobb betegség az, amikor lényegében továbbra is úgy teszel, mintha nem ébredtél volna fel, mintha nem lennél Mester, miközben mindened meg van, amire ehhez szükség van.

Nem a tiéd

Akkor hát mi az? Mi az? Mihez ragaszkodsz?

Edith, Edith, te a harcos énedhez ragaszkodsz. (Adamus megfogja Edith kezét) Az életekkel ezelőtti csatározásokhoz ragaszkodsz. A tisztességhez ragaszkodsz. Ahhoz ragaszkodsz, hogy a „dolgoknak egy bizonyos módon kell lenniük.” – Ez nem a tiéd. Nem a tiéd. Még ha egy elmúlt életből is származik, az többé már nem a tiéd. Edith, ez nem a tiéd. Engedd el azokat a régi harcokat, mert az nem a tiéd, nem hozzád tartozik.

EDITH: (suttogja) Köszönöm.

ADAMUS: Engedd el! Engedd el kedvesem.

Vannak dolgok, amik nagyon mélyen ott vannak bennetek. Annyira mélyen, hogy előfordul, hogy még csak észre sem veszitek őket, de mindez többé már nem a tiéd. Amikor elérkezel a megvilágosodás előestéjére, akkor egyszerűen csak elérkezik az idő arra, hogy ezeket elengedd. Ez nem a sajátod, nem a tiéd.

David, a mások iránti együttérzésed, odaadásod és törődésed, valóban hatalmas áldás (Adamus megfogja a kezét) , de ez többé már nem a tiéd. Ez egy személyiséget teremtett számodra – a jó Davidet – ettől érezted a szívedet, de ezek a dolgok már egyszerűen nem a sajátjaid. Ez nem azt

jelenti, hogy kárt fogsz okozni másoknak. Ez nem azt jelenti, hogy érzéketlen, közömbös leszel másokkal. Mindössze azt jelenti, hogy többé már nem cipelheted ezt helyettük. Ez nem a tiéd David. Vegyél egy mély lélegzetet, és engedd el mindezt!

Ez kemény. Nehéz ám ezeket a dolgokat elengedni, hiszen ez segített megteremtteni téged. Ez segített létrehozni azt, aki vagy, de ez már akkor sem a tiéd. *Ez nem a tiéd.* Ezt újra és újra hallani fogjátok tőlem, ti pedig ellen fogtok ennek állni. Ellen fogtok állni nekem.

Vince és Caroline, azok a dolgok, amik megérintették a fizikai testeteket (Adamus a vállukra teszi a kezét) ezek nem a tiétek. És ti mégis magatokra vettétek őket. Az orvosok is azt mondták, hogy ez a tiétek. Talán ránézel a röntgen felvételre, és úgy érezheted, hogy ezek a te tested fájdalmai, pedig ez mind *nem a tiéd, nem a sajátod.* Túlságosan sokat törődtek más emberekkel, és lényegében egymással is. Az egy szépséges dolog, amikor azok ketten, akik szeretik egymást, egymás terheit elkezdik magukkal cipelni, de a testetek betegsége nem a sajátotok.

Én ezt nem tudom elvenni tőletek. Akkor sem gyógyítanálak meg titeket, ha megtehetném, de arra megkérhetlek, hogy engedjétek ezt el! Ezek a dolgok, amik ott vannak a testetekben, más életekből származnak, ahol túl sok mindent vettetek magatokra, és túl sokat harcoltatok valamilyen ügy érdekében. Ezek nem hozzátok tartoznak. Engedjétek el őket! Vegyetek egy mély lélegzetet! Ez nem a tiéd Vince, Caroline. Ez nem a tied.

Nehéz ez néha, mert annyira közel érzed ezt magadhoz, és olyan erősen kötődsz az életedben lévő dolgokhoz. Úgy érzed, nagyon is a részük vagy. –„Egyértelmű” – gondolod – hogy „ez az enyém

kell, hogy legyen” – és tovább folytatod a csatázást. Továbbra is harcolsz ezekkel a dolgokkal, pedig ez nem a tiéd.

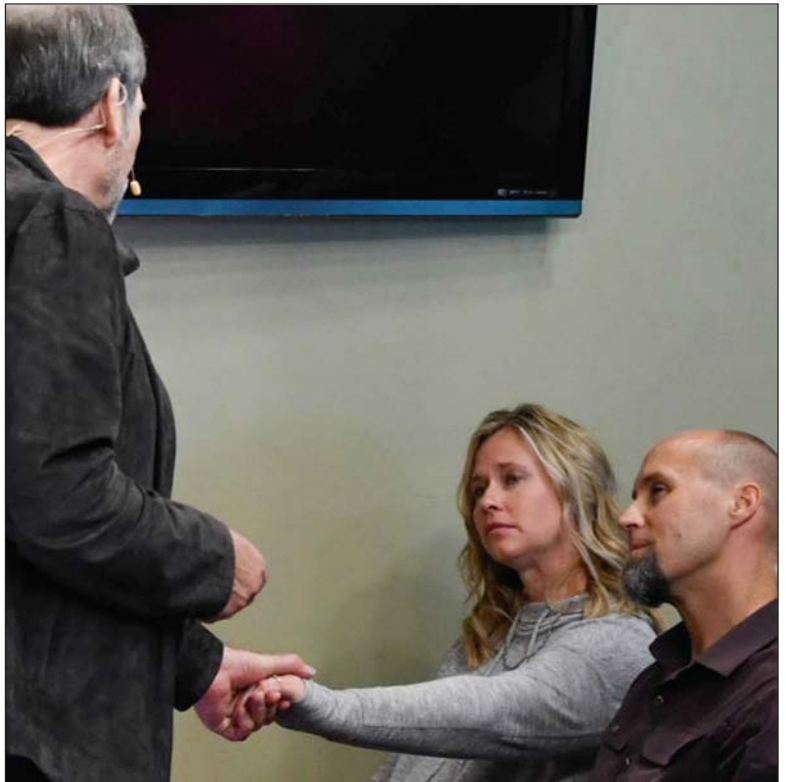

Tóbiás mondta ezt régen, hogy „Az egyetlen dolog, ami a tiéd, az az, amit választasz.” Ennyi. Engem nem érdekel, ha ez a bőségről szól. Nem érdekel, ha ez egy elmúlt életbeli probléma. Legyen szó bármiről is, ez nem a tied.

Rátok nézek, és olyan sok jóságot láttok mindannyiőtokban, egy akkora jóságot, hogy azt kívánom, bárcsak ti is meglátnátok ezt magatokban! De túl sok mindent cipeltek magatokkal. A szíveteket befedi, eltakarja a korom, a szenny, a sár, a piszok és a kátrány, mert olyan dolgokat cipeltek magatokkal, ami már nem a tiétek. És ezeket nem vihetitek magatokkal a tetetöltött megvilágosodásokba. Továbbra is próbálkozni fogtok a megvilágosodásokkal, dolgozni fogtok rajta, de az a mocsok és kosz meg fogja akadályozni a megvilágosodás megtapasztalását.

Nem a tiéd. Ezt addig fogom újra és újra elismételni, amíg már nagyon elegend lesz abból, hogy folyton ezt hallod, és amíg végre el nem engeded azt.

Az a mély fájdalom a szívedben kedvesem, az a mély fájdalom a szívedben nem a tiéd. (Adamus megfogja Lara kezét) Már nagyon régóta magaddal hurcolod ezt. Ez Ízisz Sebe, és az ezzel kapcsolatos személyes megéléseid egészen Atlantisz időszakáig nyúlnak vissza, és az a mély fájdalom, amit egész életedben éreztél, az nem a tiéd. Egy személyiséget építettél eköré. Pusztítást és traumát építettél köré. De ez többé már nem a tiéd. Ez egy tapasztalás volt, de ez nem a tiéd. Kérlek vegyél egy mély lélegzetet, és engedd ezt el! Ez nem a tiéd.

Amikor azt kérdezed, hogy „De mikor fog már megtörténni Adamus? Mikor már?” Hát ezek azok a dolgok, amik visszafognak téged. És azt mondom, hogy a megvilágosodás természetes, meg fog történni, be fog következni. Meg fog történni ebben az életetekben – ebben az életetekben – és te meg azon töprengsz, hogy miért tart

ez olyan sokáig, miért van olyan sok küzdelem – hát azért, mert még mindig olyan dolgokhoz ragaszkodsz, ami nem a tiéd.

Innentől kezdődően minden pillanat és minden egyes nap vizsgálj meg, hogy „Ez a tiéd?” Lehet, hogy megpróbálsz majd ezt önigazolni magad előtt azzal, hogy azt mondd, hogy „Igen, az enyém, mert

én voltam az, aki megbántottam egy másik embert. Nem a saját igazságomból cselekedtem.” vagy legyen szó bármiről. Azt mondd majd, hogy „Hát persze, hogy ez az enyém.” És én megállítalak egy pillanatra és azt mondom neked, hogy „Nem, ez nem a tiéd. Ne cipeld ezt tovább magaddal! Ne ragaszkodj tovább ehhez! Többé már ne hagyd, hogy ennek csábítása lépre csaljon! Ez nem a tiéd.”

Időnként meztelennek érzed majd magad, rendkívül meztelennek, ami azért van, mert levedled a személyiséged bőrét, azét, aki eddig voltál, ami eddig meghatározott téged, ami eddig motivált téged, és ami döntések meghozatalára bírt. És ettől hirtelen nagyon meztelennek és roppant kiszolgáltatottnak, sebezhetőnek fogod majd érezni magad. „Ki vagyok én? Mit csinálok én itt? Egyáltalán itt akarok maradni?” – és ez annak az ideje, amikor visszatérsz ahhoz, hogy „Létezem. Vagyok, Aki Vagyok.”

Ezek a dolgok nem a sajátjaid, nem a tied. Azok az tébolyult, őrült gondolatok, amik keresztüláradnak az elméden, a testedben lévő problémák, a bőséggel kapcsolatos problémák, a fájdalmak – ez mind **nem a tiéd.**

Képes vagy azonnal tisztára törölni a táblát? (Adamus Alice vállára helyezi a kezét) Képes vagy azt mondani: - Ez mind többé már nem az enyém. Meg tudod ezt tenni? Hát persze, hogy meg tudod tenni. Persze egy részed még ragaszkodni akar ezekhez, és azt mondja, hogy (Julie vállára teszi a kezét) „De még egy kicsikét ragaszkodnom kell ezekhez, csak azért, hogy ezzel arra emlékeztessem magam, nehogy rossz ember legyek.” És ez az a pont, amikor azt mondom (közben Steve vállára teszi a kezét). Ezek a dolgok nem a sajátjaid. Nem hozzád tartoznak. Akkor mi a tiéd? Csak az, amit választasz.

Te egyáltalán nem vagy azonos az elmúlt életeiddel. Nem vagy azonos az elmúlt életeiddel. (Cathy vállára helyezi a kezét) Úgy szoktunk rájuk utalni, hogy ők a lélek unokatestvérei. Érezheted őket, de nem vagy azonos velük. Nem kell meglakolnod vagy szenvedned azok miatt a dolgok miatt, amit ők tettek. (Tiffany vállára teszi a kezét) Ezek nem hozzád tartoznak, az mind nem a tiéd. Az a bántalmazás és visszaélés, amit másoktól elviseltél, elszenvedtél, és annyira mélyen magadra vettél, hogy már azt érzed, hogy te tettél valami rosszat, amivel kiérdemled ezt a bánásmódot, azt többé már nem a tiéd. Semmi sem. Ez nem a sajátod.

Vegyél egy mély lélegzetet, és engedd ezt el!

Nem kell ezeket kitoloncolnod magadból. Nem kell ezzel harcolnod. Egyszerűen csak engedd el! Ennyi az egész. Ennyi az egész. Ezek a dolgok nem a sajátjaid. (Adamus odasétál a stáb asztalához) Jól kell itt hátul kinézni, a fantasztikus munkátok eredményeképpen. (az új berendezésre utal ezzel)

A lányod, ó, a lányod! (Peter vállára teszi a kezét) Fáj érte a szíved. Azon töprengsz, hogy mi történik. Bármennyire is szereted őt, ez nem a tiéd. Bármennyire is azon töprengsz, hogy vajon a helyes dolgot tetted-e, hogy vajon jó apa voltál-e, ez nem a tiéd. Ami történt, az egy életmegváltoztató esemény volt, ami bele volt írva a lélekbe. Mindenképpen megtörtént volna, ami azért történt, hogy meg legyen a belső látomása, az embersége, és hogy önmaga mélyebb szintjeire vigye a lányodat. Ez a dolog már eleve tudott is ismert volt, eleve a része volt annak, amit ő maga választott. Legyél vele együttérző, szeresd őt, törődj vele, mutass neki emberséget, azt az emberséget, ami ott hordozol a lényedben – de ez nem a tiéd.

Nehéz ezt mondani egy apának, akinek a lánya sérülést szenvedett. Nem azt mondom, hogy legyél érzéketlen vagy közömbös, hanem egyszerűen csak azt, hogy ne vedd ezt magadra, ne vidd ezt be a lényedbe. Legyél ott a számára az erőddel, a bölcsességeddel, de ez nem a tiéd. És úgy egy évig lesznek ott ezek a nehézségek a lányod számára, amire felismeri majd, hogy miért is van itt valójában.

Ezek a dolgok nem a tied. A családot. Sokat beszéltünk erről az Ősi vérvonal elengedése, az őseitől való szabadság című anyagban. Nem a te dolgod az, hogy megváltsd a családot! (Jean vállára helyezi a kezét) Egymást követő generációk során át ott volt a családban az önbecsülés hiánya, a tisztelet hiánya, a családi szegénység – és a szellem vagy Isten előtti vezeklés, mert ez a bűnösök generációja – vagy legalábbis a család ezt állítja. *Ez mind nem a tiéd.* De te magadban még mindig ragaszkodsz ezekhez. Még mindig ezekkel csatázol. Engedd el!

Mit jelent ez? Azt, hogy soha többé nem látod újra a családot? Hogy megtagadod a családot? Nem feltétlenül. Hanem azt jelenti, hogy elengeded ezeket a dolgokat a belsődből. Felszabadítod, szabaddá teszed magad, hiszen a létező legnagyobb dolog, amit megtehetsz az őseidért, az élő családotért itt és most, az az, hogy felszabadítod magad ezek alól a dolgok alól. Ez többé már nem a tiéd. De te továbbra is ragaszkodsz ezekhez dolgokhoz. Továbbra is harcolsz velük. Továbbra is ezekről álmodsz. De ez többé

már nem a tiéd.

A fennhatósággal, a hatósággal, a hatalommal való gondjaid (Joe vállára helyezi a kezét) életekkel ezelőttre nyúlik vissza, ahol igazságtalanul üldöztek a hatóságok, akik hatalmon voltak, majd túszul ejtettek, és ők irányították az életedet. Ez egy elmúlt életben történt. Ez többé már nem a tiéd. Mert ez fájdalmas lesz, és behoz olyan dolgokat, mint amilyen a rák, vagy valamiféle pszichózis. Ezek nem a tieid. Az egy elmúlt élet volt. Te ebben az életedben az Én Vagyok Vagy. Engedd ezt el!

És rád is ugyanaz vonatkozik (Gaelon vállára helyezi a kezét) a családdal kapcsolatosan, mint amit Jean-nek, az anyukádnak mondtam. Ugyanaz vonatkozik. (kisebb nevetések)

Ezek a dolgok többé már nem a sajátjaitok. Ez annyira egyértelmű. Olyan világos. Ezek nem hozzátok tartoznak, de ti ennek ellenére mégis ragaszkodtok ezekhez. Néha még csak fel sem ismeritek, hogy mi lapul ott bennetek. Előfordul, hogy ezek a dolgok, és azok a régi viselkedések rendkívül mélyen belétek ivódtak sokkal korábbi életekből, családokból. Néha még csak nem is tudjátok, hogy ezek egyáltalán ott vannak bennetek.

Minden egyes aggodalmad kedvesem – (Jane vállára teszi a kezét) – tudtad, hogy hozzád is eljövök (nevetések), ó, hát érezte – minden egyes aggodalmad, amivel rendelkezel, abból egyetlen egy sem a tiéd. De te mégis ragaszkodsz hozzájuk. Olyan ez, mint egy régi pulóver, amit még mindig kötögetsz, és amihez még mindig ragaszkodsz. Pedig az nem is a tiéd. Akkor meg miért ragaszkodsz hozzá? Nos, hát félsz azt elengedni. Félsz

elengedni a kötőtűket és a fonalat, és mindazt, amit valaha tettél, mindazt, ami létrehozta a személyiségedet és azt a sok teljesen felesleges aggodalmat. John most nagyon leszidna ezért. Az egyetlen betegség az, hogy nem ébredsz fel, miközben a rendelkezésedre áll ehhez az összes eszköz, mindaz, amire csak szükséged van ehhez, és csak a megengedésed kell hozzá, De te egyre csak tovább kötögeted azt az aggodás pulóvert.

Ez nem a tiéd. Ó, óóó! (Adamus Sart vállára helyezi a kezét)

SART: Szar ügy!

ADAMUS: A gyengeség. Az emberi én gyengesége, az ember sebezhetősége és kiszolgáltatottsága – ez nem a tiéd. Ó, hát az lehet, hogy ennek egy részét magadra vetted, és megtapasztaltad, de ez többé már akkor sem a tiéd. Az a belső gyengeség, az a kiszolgáltatottság azt okozta, hogy átlendülj az ellenkező oldalra – hogy te legyél a kemény fickó, a vicces fickó, az elterelő fickó, de aki egy olyan fickó, aki tényleg azt érezte, hogy ott van egy gyengeség benne, hogy valami ott benne nem stimmel, hogy valami rossz van ott belül – de ez többé már nem a tiéd. Az a gyengeség lényegében soha nem is volt az. Soha nem is volt ott semmiféle gyengeség, de te mégis ragaszkodtál a meglétéhez. Ó, és jó mélyre eltemetted, nehogy valaki meglássa azt benned, de én tudom, hogy az ott van benned, és ez nem a tiéd.

Ezek a dolgok nem a tieitek. A küzdelmek, a gondok, a problémák, a gyerekek (mondja, és közben Kerri-re néz), az élettársak, az a sok kemény munka, mert azt hiszed, hogy harcosnak kell lenned. Hát nem vicces, hogy két harcos ül egymás mögött? (Kerri-re és Edith-re utal) Többé már nincs mivel csatázni. Nincs semmi, amivel csatázhatnál. Az nem a tiéd. Így minden egyes gondolat, ami beérkezik az elmédbe, és aminek ahhoz van köze, hogy „kevesebb, mint”, és minden olyan gondolatod, aminek ahhoz van köze, hogy keményen kell dolgoznod és küzdened kell, és hogy valami elromlott, rosszul alakult – ez mind nem a tied! Már évek óta mondom, hogy az elméden átfutó gondolatok 93 %-a nem a tiéd. És még azt is hozzátenném, hogy a többi 5 vagy 6%-a pedig csak az a szarság, amiről úgy döntesz, hogy ragaszkodsz hozzá. Isten tudja azok honnan kerültek hozzád. Ez mind nem a tiéd.

És ez most bármennyire könnyűnek is hangzik, akkor is küzdeni fogtok ezekkel. Szeretném, ha tényleg megfigyelnétek magatokat – a gondolataitokat, az érzéseiteket, azt, ami az életetekben történik, azt, amit bevonzol az életedbe, legyen szó akár olyan dolgokról, amik könnyűek, vagy olyanokról, amik nehézséget okoznak. Legyen szó akár milyen sok konfrontációról és konfliktusról az életedben – és minden egyes alkalommal, amikor az a felszínre emelkedik, akkor szeretném, ha vennél egy mély lélegzetet, és feltennéd a kérdést, hogy „Akkor ez most az enyém, vagy nem az enyém?” Minden egyes alkalommal, amikor ez felszínre kerül, akkor szeretném, ha szemügyre vennéd azt a valamit. Még mindig azt az ósrégi játszmat játszod, hogy „Most akkor mit akar nekem ezzel a Szellem mondani? Milyen leckét kellene ebből megtanulnom? Meg kellene mentenem a családomat, a világot vagy bármi mást?” – Ez mind nem a tiéd.

Egészen olyan messzire megyek, hogy azt állítom, hogy ilyenkor önző vagy, a szó legrosszabb értelmében. Önző vagy, amikor továbbra is ragaszkodsz ezekhez a dolgokhoz, amikor továbbra is

ragaszkodsz a régi pszichológiai problémákhoz – a bőség hiányához, a testedben lévő betegségekhez, a gyengeség gondolatához, vagy ahhoz a gondolathoz, hogy kevesebb, mint. Ez tényleg önzőséget jelent. És persze azt mondom neked, hogy törődj magaddal, de amikor eljutunk erre a pontra, amikor még mindig belemész ezekbe a régi ismétlődő gondolatokba, és olyan dolgokba, amik még csak nem is a sajátjaid – na erre mondom én azt, hogy ilyenkor önző vagy. Megtagadod, hogy a Mester bejöhessen a házádba. És ezzel együtt megtagadod az összes előző és jövőbeli életed továbbfejlődését, evolúcióját. Na, ez önző dolog a részedről.

A létező legnagyobb betegség az, amikor nem engeded meg magadnak, hogy felébredj, miközben már voltak ebbe bepillantásaid, már kaptál ebből ízelítőt, és amikor rendelkezel az ehhez szükséges összes eszközzel, mindennel.

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet!

„Ez nem az enyém” – Szeretném, ha ezt éreznéd a lényeden belül, miközben azok a dolgok a felszínre jönnek, miközben agyon kínozod és gyötröd magad, miközben nem engeded meg ezzel magadnak a megvilágosodást. „Ez nem az enyém.” – és ha ezt teszed, akkor ez segíteni fog abban, hogy felismerd, hogy akkor mi az, ami viszont igenis a tiéd.

Akkor most csináljunk erre egy merabh-ot drága barátaim!

A jóságod – merabh

Rengeteg olyan dolgot cipelsz magaddal, ami nem is a tiéd, és ez beborított téged mindenféle szeméttel. És te továbbra is azzal próbálsz, hogy ezeket magaddal hozd a testetöltött megvilágosodásodba. De ennek ott nincs helye.

(megszólal a zene)

A megvilágosodásban nincs helye a családi gondoknak, a bőséggel kapcsolatos problémáknak, annak, hogy megpróbáld megmenteni az emberiséget, és hogy bűntudatot érezz azért, amiért nem vagy képes megmenteni az emberiséget.

Vegyünk egy mély lélegzetet!

Ezek a dolgok nem a sajátjaid, de akkor mi az, ami a tiéd? Akkor mi az, ami a tiéd?

Ahhoz, hogy ezt meg tudd érteni, menjünk bele a szívbe! Nem az elmébe, hanem a szívbe.

Tudod annyira nagyon ahhoz szoktál hozzá, hogy

az elme nézőpontjából értékeld magad – a jó vagy a rossz, a helyes vagy a téves – álláspontjából. Menjünk most bele a szívbe, és nézzük meg, hogy ott mi található!

Az egyik nemrégiben tartott csodálatos összejövetelünkön azt kérdeztem a résztvevőktől, hogy „Mi a te jóságod? Mi a te jóságod?” És képzelhetitek, ez olyan volt, mintha ezzel lezártam volna a teret és az időt, és mindent megállítottam volna „Jóság?” - Mi a te jóságod? – kérdeztem, és bizony eléggé nehezen találták azt meg. Akkor most vegyünk szemügyre azt, hogy mi a te jóságod. Gyere be a szívbe!

(szünet)

Ez valami olyan, amit nem engedsz meg magadnak – hogy belemenj a saját szívedbe. Én a te szívedben egy jó embert, egy nagyon jó embert látok. Egy olyan embert látok, aki nagyon mélyen a szívében viseli mások sorsát már nagyon-nagyon régóta. Egy olyan személyt látok, aki megpróbált megnyugtatni és meggyógyítani másokat, aki megpróbált másokra gondot viselni.

(szünet)

Egy olyan személy látok, aki átadta a saját énjét, a saját energiáját másoknak. Igen, ez valóban jóság. De miközben ezt tetted, ezzel együtt magadra vetted mások dolgait. Magadra vettél olyan dolgokat, amik nem hozzád tartoznak. Magadra vetted az ő nehézségeiket, gondjaikat, bajaikat, fizikai problémáikat.

(szünet)

Vegyél egy jó mély lélegzetet és érezz bele a jóságba!

Egy olyan létezőt látok, aki ennek a Föld bolygónak a legkorábbi kialakulásánál, keletkezésénél jöttél el ide azért, hogy életet hozz ide, erre a bolygóra, hogy ezt a bolygót a szeretet és a bölcsesség helyévé tedd. Ez jóság. Ez a te jóságod – hogy olyan nagyon a szíveden viseled ennek a bolygónak a sorsát. És ez most a természet és az állatok iránti szeretetedben mutatkozik meg. Ez a te jóságod.

Olyan sok jóság ez, hogy lényegében magadra vetted a világ problémáit. Alig bírod megnézni a híreket, mert az olyan mélyre hatol benned. Nagyon mély szinte magadba fogadod azt. És aztán meg ott van a bűntudat és a fájdalom érzése amiatt, hogy semmit nem tettél azért, hogy megváltoztasd a világot.

Tehát amikor bemész a szívedbe, felismered, hogy egy nagyon fontos okból vagy itt, és ez az, ami majd meg fogja változtatni a világot. Nem azért jöttél ide, hogy megváltoztasd a világot, hanem az, amiért idejöttél, az lesz majd az, ami meg fogja változtatni a világot.

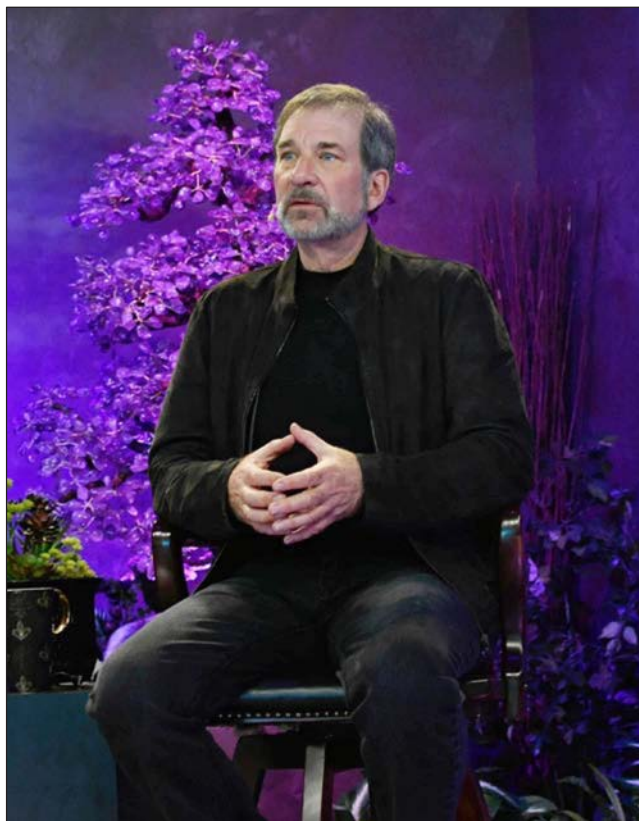
Olyan sok jóság van benned, hogy azt akarod, hogy minden ember boldog legyen, hogy mindenki bőségben éljen, és mindig csak jót kívánsz másoknak. De ezzel együtt magadra vetted mások sok gondját-baját, és ezek a dolgok nem hozzád tartoznak.

Igen, esetleg becsüld magad nagyra, amiért megtapasztaltad ezt, hogy ez a rengeteg sok dolgot magadra vetted, ami nem a tiéd. De amikor azt kérdezed tőlem, hogy „Miért? Mikor? Mikor fog már megtörténni? Mikor fog már bekövetkezni a megvilágosodás?” Hát majd akkor, amikor elengeded az összes olyan dolgot, ami nem a tiéd.

Érezz bele mélyen a szívedbe, a saját jószágodba, és a hatalmas emberség érzetedbe!

Hogy mi a közös a Shaumbrában? Miért jövünk össze mind egymással? Nos, hát az Atlantiszi Álom miatt, ami menet közben egy óriási együttérzéssé alakult az emberség iránt. Tudom, hogy felbosszantanak és idegesítenek az emberek – ahogy engem is – de a szíved mélyen nagyon szereted őket.

Ezért is olyan nehéz, amikor eljutsz ide, erre a pontra, amikor azt mondom neked, hogy „Ez nem a tiéd.” A szívedben oly sok emberség van, olyan nagyon szereted az embereket, hogy szinte már azt hiszed, hogy az a dolgod, hogy magadra vedd az összes gondjukat, bajukat, problémájukat, de ez nem így van.

Nem a tiéd a bolygó szenvedése. Se a kisgyermeké, se a kiskutyák, se az időskorúak szenvedése sem a tiéd.

Hatalmas jószág él kivétel nélkül mindannyiótok szívében. Semmiképpen nem akartok fájdalmat okozni vagy megbántani másokat. És amikor ez véletlenül mégis megtörténik, amikor megbántasz valakit, akkor meg óriási büntudat kezd gyötörni – és visszafogod magad, összehajtod a szárnyaidat, és elrejtéd azokat. Ez nem a tiéd.

(szünet)

Az elmúlt életeitek – sokan tényleg össze akartok kapcsolódni az összes elmúlt életeitekkel. Kíváncsiak vagytok mit tettetek, hol éltetek. Kik voltatok. De ezek nem a tiétek. Ők azok, akik rád várnak. Ők azok, akik rád várnak, és ez nem fordítva van. Ők várnak rád. Ez nem arról szól, hogy ki voltál, hanem arról, hogy most ki vagy.

Nem tagadod meg az elmúlt életeidet. Ez nem azt jelenti, hogy nem is mered el vagy elutasítod őket, csak arról van szó, hogy az nem te vagy. Az az ő tapasztalásuk, azok az ő traumáik, azok az ő teljesítményeik, az ő örömeik, és ez mind nem a tiéd.

Minden egyes gondolat, ami átsuhan az elméden – azok a gondolatok, amikkel csatáztál, és

azok, amiket próbáltál elhallgattatni, elnyomni – állj meg most egy pillanatra: - Ez nem az enyém. – A kétség gondolatai – igen, még a saját kétségeden is gondolkozol – de ez nem a sajátod. Ezek kétségek. Akár a tömegtudatból, akár az előző életekből, vagy bárhonnán is származnak – az mind nem a tiéd.

(szünet)

Ez elég nagy kellemtelenség érzettel fog járni „De akkor ki vagyok én? És mi az, ami az enyém?” – Na, ilyenkor mondom azt, hogy „Menjünk bele a szívbe! Menjünk vissza egyenesen a szívbe, a jóságba, az emberségbe, a szeretetedbe!” Ó, hiszen te segítetted megteremteni azt a valamit, amit szeretetnek, szerelemnek hívunk, és az egészen bizonyos, hogy hatalmas a szíved, és hatalmas a szereteted. És ez ott van a szívedben. Ott van a jóságodban.

Ami ott található a szívedben, az az élet iránti mély törődésed. Persze ez megsérült, lehorzsolódott és behorpadt, megcsorbult. Berozsdásodott. Beborította a szenny, a korom és a piszok.

De ha ezt az egészet lerázod magadról, akkor meglátod a jóságodat, azt a mély törődésedet – azt a komoly és őszinte törődésedet és szeretetedet – mert ez van a szívedben.

(szünet)

Amikor a szívedbe tekintek, nem látok ott semmiféle sötét helyeket vagy foltokat. Nem látok ott gonoszsgot. Nem látok ott gyengeséget. Hanem egy együttérző és törődő, szerető létező szívét látom, aki olyan dolgokat vett magára, ami nem az övé – a családotól, más emberektől, az elmúlt életeidből – de ezek egyike sem a tiéd. Megtennéd kérlek, hogy egyszerűen csak elengeded ezeket? Ne harcolj velük! Ne végezz tanácsadást rajtuk! Egyszerűen csak engedd el azokat!

(szünet)

Itt most egy biztonságos térben vagyunk. Ez egy gyönyörűsége és biztonságos tér. És együtt belépünk a következő korszakunkba, ami az Ahmyo élet. Ez az, ahol az isteniség és az ember egy és ugyanaz a dolog. De ezt nem tudod megtenni egészen addig, amíg olyan dolgokhoz ragaszkodsz, ami valójában valaki máshoz tartozik. És a titok pedig abban rejlik, hogy valójában ők tényleg nem is akarják, hogy továbbra is ezekhez ragaszkodj.

Olyan sok dologról van itt szó – az aggodalmaidról, a kétségeidről, a fájdalmaidról, a betegségeidről, és a bőség hiányodról, az időnként előforduló önmagad megvetéséről, vagy amikor ugyanazokat a

köröket futod – ez mind nem a sajátod.

És Mesterként minden jogod meg van ahhoz, hogy ezt kijelentsd, és hogy ez így legyen! Mesterként minden jogod meg van ahhoz, hogy ezeket elengedd a tudatodból, az elmédből, és mindenekfelett a szívedből.

A fejfájásaid, a depressziód, az önmagaddal való megszállottságod, ami alatt a kétségeidet, az aggodalmaidat és a sötétségedet értem – ez mind nem a tiéd.

Ezek nem a sajátjaid.

(szünet)

Amit én a Mesternek hívok, a szárnyakban várakozik. Ez egy szójáték. A Mester a szárnyakban várakozott eddig, és csak arra várt, hogy elengedd ezt az összes dolgot, ami nem a tiéd – de te meglehetősen önző voltál, mert túlságosan belemerültél ebbe. Megengedted magadnak, hogy játszadozz a létező legnagyobb betegséggel – amikor olyan dolgokhoz ragaszkodsz, ami nem a tiéd, és hogy ne ébredj fel igazán, annak ellenére, hogy ehhez a rendelkezésedre áll az összes eszköz.

Akkor ezt itt és most alakítsuk át egyszerűen csak azzal, hogy vegyünk egy jó mély lélegzetet! Ne dolgozz rajta, csak vegyél egy lélegzetet!

Újra és újra ezt fogod hallani tőlem – az elméd gondolataiban, az éjszakai álmaidban, a Shoudjainkon, mindenhol, hogy „Ez nem a tiéd!” És ez nem egy kérdés, hanem egy állítás. Én ezt nem kérdezni fogom tőled, hanem ki fogom jelenteni neked, hogy „Ez nem a tiéd. Engedd el! Tedd szabaddá magad!”

A Mester már nem akar többé a szárnyakban várakozni. A Mester a szárnyak akar lenni!

(szünet)

Ez nem a tiéd.

Akkor mi a tiéd? A jóságod. A törődésed, a szereteted és az együttérzésed. A rendkívül mély elkötelezettség. Ezek a dolgok azok, amik a sajátjaid. Ez az, ami hozzád tartozik. A szíved, a jóságod.

(szünet)

Akkor most vegyünk egy jó mély lélegzetet!

Ez nem a tiéd, ami alatt mindazt értem, ami ott tartotta azt a koszt, piszkot, kormot és szarságot. Az

nem a tiéd.

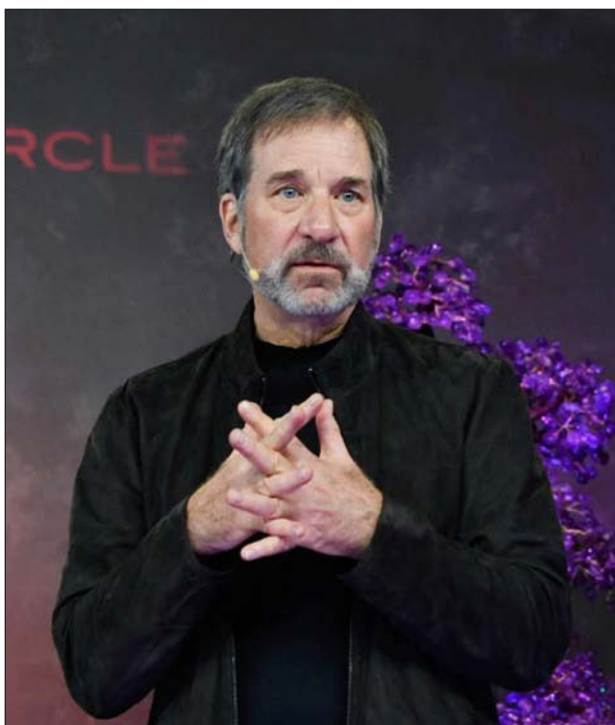
Akkor vegyünk egy jó mély lélegzetet erre a mostani csodálatos merabh-ra!

(véget ér a zene)

Tartottunk erre egy próbát az egyik Olaszországban megrendezett összejövetelünkön. Hát, mit mondjak, érdekes volt. Nagyon érdekes volt. Nem csak ezt csináltuk, amit itt most tettünk, hanem egy kicsikét máshogy csináltuk. Muszáj volt bevetnem egy kis elterelést itt ezzel – kérném felkapcsolni a világítást – tehát szükség volt egy kis elterelésre. És bámulatos dolog történt.

Hirtelen mindenki elkezdte elengedni mindazt, ami nem az övé, ami nem hozzá tartozott, és amit bizony már nagyon régóta cipelt magával. Tehát ahogy elkezdtek ezeket elengedni, ennek következtében egy orrfacsaró, rothadt barna felhő bűzölgött az egész terem felett, amitől szegény Cauldre-nek hányingere lett. Azt érezte, hogy vagy azonnal elhánnya magát, vagy pedig el fog ájulni a saját hányásában. (nevetések) És természetesen mitől érezte így magát? Pontosan ugyanazt tette, amit ti jótét lelkek tennétek. Azon kezdett töprengeni, hogy vajon mi baja lehet. Mit csinált ő rosszul? Nem készült fel rendesen? Nem a megfelelő dolgokat ette? Magára vette ezt az egészséget, miközben ez egyáltalán nem is az övé volt. Mindenki elengedte a dolgokat, azt, ami nem a sajátja volt.

Ti is pontosan ugyanezt teszitek, életetek minden egyes napján, életetek minden egyes órájában. Olyan dolgokat játszotok ki, ami nem a sajátotok. És ez önzőség. El kell, hogy engedjétek ezeket. Engedélyt adtok nekem arra, hogy segítsék nektek ezeknek a dolgoknak az elengedésében.

Az Ahmyo Élet

Egy teljesen új időszak következik, amit testetöltött megvilágosodásnak hívnak. Ez az Atlantiszi Álom. Ezért is vagytok itt. Én is ezért vagyok itt. Ez nem valamiféle játszma. Ez egy szenvedély. Ez nem egy hobbi. Hanem ez az a dolog, ami miatt itt vagytok, és amiért én is itt vagyok. És jól szórakozhatunk ezzel. Ez egy olyan tapasztalás lehet, amire egyszerűen nincsenek szavak. De ehhez el kell, hogy engedjétek azokat a dolgokat, amik nem a sajátjaitok.

Akár ma este vagy holnap, amikor belenézel a tükörbe – mert szeretném, ha belenéznél a tükörbe, és felismernéd, hogy annak nagy része, amit ott látsz, az nem a tiéd. Persze te azt hiszed, hogy az a tiéd. Megengeded, hogy a tiéd legyen, pedig nem a tiéd.

Olyasmi ez, hogy keresztül fogunk menni egy nagyon intenzív és időként rettenetesen idegesítő időszakon együtt, mert folyamatosan, állandóan ott lesz az az emlékeztető, hogy „Ez nem a tiéd.” – és ez nem egy kérdés lesz. Egyszerűen csak vagy én, vagy a Mestered meg fogja mondani neked, hogy „Ez nem a tiéd.” – Ami azt jelenti, hogy engedd azt el! Szállj ki belőle! Engedd el!

Egy új korszakhoz érkezünk az együtt végzett munkánkban, ami azt jelenti, hogy egyszerűen csak meg fogjuk tenni. Már eleget beszéltünk erről, sokat szórakoztunk, és most már egyszerűen csak meg fogjuk tenni. Ezt hívom én az Ahmyo Életnek, és látni fogod, ahogy ez mindenhol virágba fog borulni – a Bíbor Körben is, a Shaumbrákkal is szerte az egész világon – ami a Mester könnyed és kegyelemmel teli jó élete. Ez nem azt jelenti, hogy az embernek egy kicsit jobb emberi élete lesz. Ez egy teljességgel másfajta életet jelent, és ez akkor következik be, amikor a Mester bölcsessége... emlékezzetek csak, mit mondtam korábban a bölcsességről! Az összes tapasztalásod, akár az összes életed – de legfőképpen a mostani életed összes tapasztalása – a jó, a rossz, a fájdalmas, az örömteli – amikor mindez bölcsességé párolódik, és amikor többé már nem boldogként vagy szomorúként határozod azt meg. Ez egyszerűen a bölcsesség.

A bölcsesség az egyik olyan szó, amit nagyon nehéz, sőt a legnehezebb szavakkal meghatározni. De ahogy ezt egy múltkori összejövetelem elmondtam, Mark Twain ezt úgy fogalmazta meg – akit azért egy kicsikét ismerek – A bölcsesség az, amikor már az egész dolog nem érdekel többé. – És ez azt jelenti, hogy többé nincsenek csaták, harcok. Nem harcolsz semmivel. Nem próbálsz semmit manipulálni. Nem érdekel már, nincs jelentősége – ez a bölcsesség. Ez mindaz, amit megtanultál, megismertél és éreztél. A szeretet, a gyűlölet és minden egyéb bölcsességgé párolva. Egészen eddig ez a bölcsesség nem volt elérhető az ember számára. Beszéltünk már erről, hogy ez eddig nem volt elérhető.

Most a Mester Bölcsességébe és az ember szívébe tartunk, ahol ez a kettő összeolvad egymással. Korábban soha nem volt lehetséges az ember számára, hogy hozzáférjen ehhez a bölcsességhez. Úgy is lehetne fogalmazni, hogy ez egészen eddig egy másik állapotban tartózkodott. Az ember nem volt erre felkészülve, mert ez a bölcsesség annyira édes és annyira erős, hogy az ember úgy hitte, hogy még nem áll rá készen. Azt gondolta, hogy az túl sok lenne a számára, és maga alá temetné. De most már eljutottunk ide, erre a pontra, ahol itt van a Mester bölcsessége és az ember szíve.

És most azt kérdezem tőletek, hogy mi található a szívbem? Mi a te jóságod? Mi a te jóságod saját magaddal kapcsolatosan? És arra kérlek benneteket, hogy ebbe jó mélyen nézzetek bele – a saját jóságotokba.

Beszéltem erről egy kicsit, arról, hogy én mit látok kivétel nélkül mindannyiátokban – az emberségeteket, a mások iránti törődésedeteket, a bolygó iránti törődésedeteket, és ezt egészen odáig vittétek, hogy magatokra vettetek olyan dolgokat, amik egyszerűen nem a tiétek – és most arra kérlek titeket, hogy amikor ez a Shoud véget ér, amikor elmentek erről az összejöveteletről, érezzetek mélyen bele a saját szívetekbe! És nem a felszínes válaszokat akarom, amit néha tőletek kapok. Mi a te jóságod? Mert amikor képes vagy megengedni magadnak, hogy beleérezz ebbe, és hogy beszélj erről a jóságról – ugyanarról a jóságról van szó, amit mindenki más felé érzel, de most

érezd ezt saját magaddal kapcsolatosan! Mi a te jóságod? Nem arra vagyok kíváncsi, hogy miben vagy tehetséges, ahogy arra sem, hogy mi az, amiben kimagasló vagy, vagy hogy mit értél el, mik a teljesítményeid. Azok semmit sem érnek.

Mi a te jóságod? Mert odatartunk, hogy összehozzuk egymással a Mester bölcsességét és az ember szívét. Ez az Ahmyo Élet.

Akkor vegyünk közösen egy mély lélegzetet!

A mostani és a következő összejövetelünk között, hogy „Mi a te jóságod?” A következő Shoudot azzal fogjuk kezdeni, hogy Linda körbeviszi a mikrofont, és erre a kérdésre kell válaszolnotok. Mi a te jóságod? És addig is, emlékezzetek erre, hogy ez nem a tiéd. Ez az összes szarság – a fizikai fájdalom, a családi gondok, a pénz problémák, a kapcsolati problémák – ez mind nem a tiéd. És amennyiben továbbra is ragaszkodni fogsz ezekhez, akkor önzőnek foglak hívni téged.

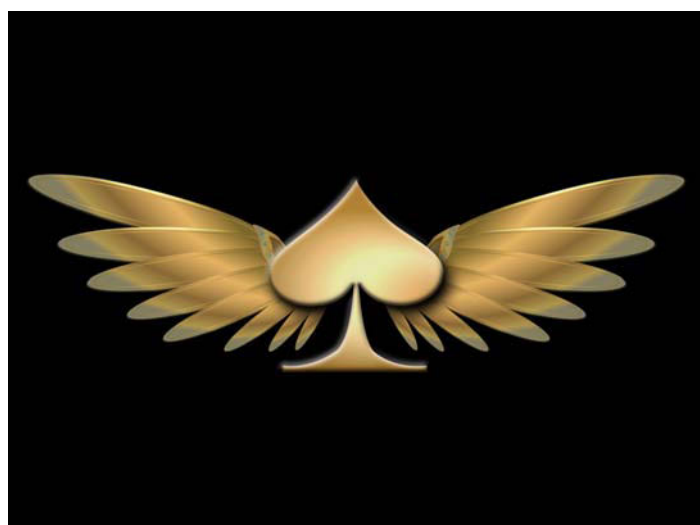
És akkor most drága barátaim vegyünk egy mély lélegzetet, ahogy Cauldre összeszedi a cipőjét. Vegyünk egy mély lélegzetet és kérnék egy kis kivonuló zenét a bámulatos Marty-tól!

Ne feledjétek, minden jól van a teremtés egészében. Köszönöm. (a közönség tapsol)

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@centrodavida.com

Magyar szinkronos video megtekintése itt: <http://www.centrodavida.com/webcast/>

CRIMSON CIRCLE

Az Új Energiás Tanítók Globális Szövetsége

www.crimsoncircle.com